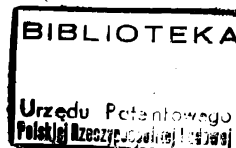

Warszawa, 17 lutego 1934 r.

GOL 11/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 19347.

Kl. 21 e, 25/01.
21e 11/06

Landis & Gyr S. A.
(Zug, Szwajcaria).

**Cewka magnetyczna przyrządów elektrycznych, zwłaszcza liczników
lub innych przyrządów mierniczych.**

Zgłoszono 10 grudnia 1929 r.

Udzielono 20 listopada 1933 r.

Pierwszeństwo: 2 lipca 1929 r. (Szwajcaria).

Przy sporządzaniu cewek z cienkich drutów, stosowanych zwłaszcza w licznikach elektrycznych, przylutowuje się zwykle końce uzwojenia do grubszych, bardziej wytrzymałych przewodów; nie zapobiega to jednak możliwości złamania się drutów cewki, ponieważ grubsze przewody nie są przymocowane do szkieletu cewki.

Próbowano również doprowadzać końce cienkich drutów cewki do specjalnie ukształtowanych zacisków lub do podobnych części łączeniowych, umocowanych na cewce, najczęściej na jej bokach. Złamanie się końców cewki, dolutowanych do tych części, jest w tym przypadku prawie niemożli-

we; przy takim jednak umocowaniu przewody doprowadzające są zwykle tylko przylutowane do części łączeniowych cewki, nie są więc zabezpieczone od zerwania pod działaniem sił ciągnących.

Oprócz tego sporządzenie takich cewek jest stosunkowo żmudne i wymaga dość dużo czasu, ponieważ części łączeniowe muszą być umocowane na szkielecie cewki jeszcze przed nałożeniem uzwojenia, co powoduje inne trudności konstrukcyjne oraz podrożeńie cewek w ten sposób wykonanych.

Wynalazek dotyczy cewki magnetycznej do przyrządów elektrycznych, zwłaszcza liczników lub innych instrumentów

mierniczych. Cewka według wynalazku posiada przymocowane na stałe do cewki za pomocą opaski urządzenie zaciskowe, w którym są zamocowane przewody doprowadzające w pewnej odległości od tych końców przewodów doprowadzających, które są przyłączone do części łączeniowych cewki, dzięki czemu wskazane końce przewodów doprowadzających nie są narażone na działanie sił ciągnących.

Na fig. 1 — 8 przedstawione są różne odmiany cewki według wynalazku. Cewka według fig. 1 i 2 zawiera urządzenie zaciskowe, które składa się z dwóch zacisków 1 i 2, w których zamocowane są przewody doprowadzające 15 i 16, oraz z płytki izolującej 3, wykonanej z kartonu lub podobnego materiału i podtrzymującej te zaciski. Zaciski 1 i 2, przeprowadzone przez otwory 4 płytki 3, jak to przedstawiono na fig. 5, i wskutek tego mocno złączone z płytką 3, posiadają dwie boczne łapki 5 i 6 zagięte naksztalt rynienki. Płytką 3 jest połączona na stałe z cewką 7 za pomocą opaski, sporządzonej np. z nici bawełnianych. Końce 13 i 14 drutów cewki 9 i 10 są przeprowadzone przez otworki 11, 12 płytki 3 i skręcone śrubowo.

Przy dołączaniu przewodów doprowadzających zakłada się ich końce 15, 16 w rynienki, utworzone z łapek 5, 6, poczem zaciska się te ostatnie, celem zamocowania na stałe przewodów doprowadzających. Pozbawione izolacji końce 17, 18 przewodów 15, 16 wsuwa się w tulejki, utworzone przez śrubowo zwinięte końce 13 i 14 drutów 9 i 10. Połączenie między końcami 17, 18 a końcami 13, 14 uskutecznia się najczęściej przez lutowanie.

Fig. 3 przedstawia inną odmianę cewki. Przewody doprowadzające 15, 16 tej cewki są zamocowane przez proste zagięcie końców 19, 20 zacisków 1, 2, osadzonych na płycie izolacyjnej 3. Przez wytłoczenie paszków materiału zacisków 1, 2 utworzone są uszka 21, 22, przez które przeprowadza

się końce drucików 9, 10 cewki i końce 17, 18 przewodów doprowadzających 15, 16, łącząc je ze sobą przez lutowanie.

Na fig. 4 — 6 przedstawiono cewkę z płaskimi wyprowadzeniami, służącymi jednocześnie do zaciśnięcia końców przewodów doprowadzających. Płaskie wyprowadzenia 23, 24, połączone z końcami uzwojenia cewki, są przeprowadzone przez otwory 4 płytki izolacyjnej 3 (fig. 5) i zagięte zpowrotem, tworząc pętle 25, 26. Płytką 3 jest przymocowana opaską 7, nawiniętą na zagięte zpowrotem końce 27, 28 obu płaskich przewodów 23, 24. Po przeprowadzeniu przewodów doprowadzających 15, 16 przez pętle 25, 26 zaciska się te ostatnie, a końce 27, 28 płaskich przewodów 23, 24 przylutowuje się do końców 17, 18 przewodów 15, 16.

Na fig. 7 i 8 przedstawione są dwie dalsze odmiany cewki, posiadające tylko jeden zacisk 29. W cewce według fig. 7 przewody doprowadzające 15, 16 są zaciśnięte pod zgiętym końcem 30 zacisku 29, który jest przymocowany do cewki 8 za pomocą opaski 7. W cewce według fig. 8 zacisk 29 jest przytrzymywany przez dwie opaski 7, 32 i posiada łapki boczne 33, 34, zaciskające przewody doprowadzające 15, 16. Gołe końce 17, 18 przewodów 15, 16 są połączone przez lutowanie z wyprowadzeniami cewki, ukształtowanymi tutaj jako przewody płaskie 23, 24.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Cewka magnetyczna przyrządów elektrycznych, zwłaszcza liczników lub innych przyrządów mierniczych, znamieną tem, że posiada przymocowane na stałe do cewki za pomocą opaski urządzenie zaciskowe, w którym są zamocowane przewody doprowadzające (15, 16) cewki w pewnej odległości od ich końców (17, 18), połączonych z częściami łączeniowymi cewki, dzięki czemu wskazane końce (17, 18) przewodów

doprowadzających nie są narażone na działanie sił ciągnących.

2. Cewka magnetyczna według zastrz. 1, znamienna tem, że jej urządzenie zaciskowe stanowią paski blachy, posiadające boczne łapki, służące do zaciśnięcia przewodów doprowadzających.

3. Cewka magnetyczna według zastrz. 1, znamienna tem, że jej urządzenie zaciskowe składa się z dwóch części zaciskowych, które są umocowane na płytce izolacyjnej, przymocowanej do cewki przy pomocy opaski.

4. Cewka magnetyczna według zastrz. 3, znamienna tem, że jej przewody doprowadzające są ujęte i zaciśnięte wolnemi końcami części zaciskowych, umocowanych na płytce izolacyjnej.

5. Cewka magnetyczna według zastrz.

1 i 4, znamienna tem, że części zaciskowe posiadają uszka, wytłoczone z materiału tych części i połączone z końcami drutów cewki i przewodami doprowadzającymi.

6. Cewka magnetyczna według zastrz. 1 — 3 z płaskimi wyprowadzeniami, znamienna tem, że jej płaskie przewody wyprowadzające, stanowiące równocześnie części zaciskowe cewki, są przeprowadzone przez otwory płytki izolacyjnej i tworzą pętle, w których zaciska się przewody doprowadzające cewki, końce zaś przewodów doprowadzających łączy się zapomocą lutowania z wolnemi końcami płaskich przewodów wyprowadzających.

Landis & Gyr S. A.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

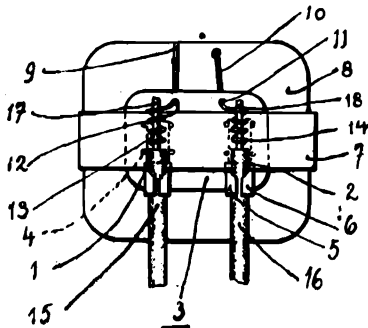

Fig. 2

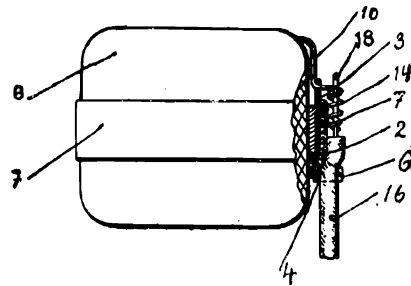

Fig. 3.

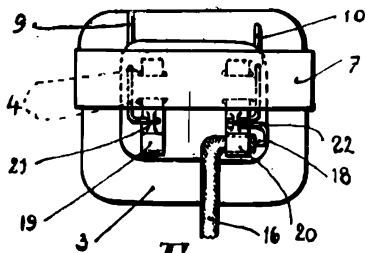

Fig. 4

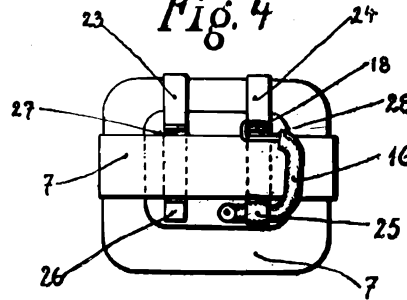

Fig. 5

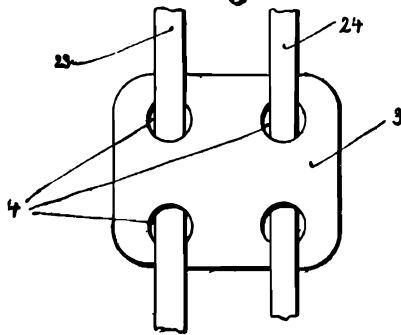

Fig. 6

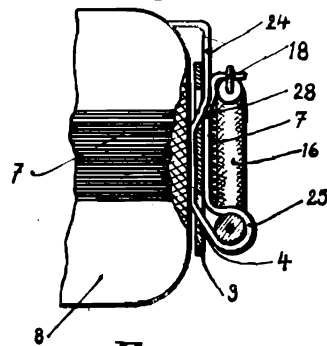

Fig. 7

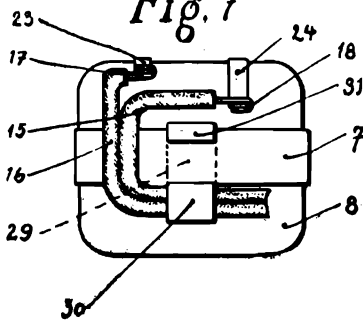

Fig. 8

